

[Holmberg.]

ledning til mange bemærkninger, men det tillader tiden ikke, og det er nok også omsonst. Det virker egentlig forstemmende at høre og at læse hr. Voigts argumentation; hr. Voigt skriver selv i tillægsbetænkningen, at det er forstemmende for ham, at folketingset og embedsmændene skal blande sig i, hvordan knallerterne skal se ud. Hr. Voigt ved da udmærket godt, at embedsmændene ikke har stemmeret herinde, ligesom han ved, hvad der er blevet bestemt med hensyn til godkendelse af biler og med hensyn til sikkerhedsseler i vognene osv. Det ved hr. Voigt da udmærket godt, og så virker det også meget mærkeligt, at han bruger den argumentation i forbindelse med modstanden mod de 60 kg, at det svarer til, at man lod en lille NSU få lov til at køre 200 km i timen, mens man pålægger en Chevrolet bare at måtte køre 100 km i timen. Det virker altså meget, meget mærkeligt.

Hr. Voigt har jo en særlig indstilling til embedsmænd. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg har stor tillid til de embedsmænd og de ingeniører, der giver baggrunden for arbejdsgruppens indstilling. Vi kan alle sammen læse, hvem det er. Der er jeg altså meget uenig med hr. Voigt.

Så havde hr. Voigt en bemærkning til hr. Otto Mørch om sikkerheden. Vil hr. Voigt benægte politiets oplysninger om, at de fleste og alvorligste hastighedsændrende foranstaltninger sker af store motorcykellignende knallerter? Det tror jeg trods alt ikke hr. Voigt vil.

Til allersidst vil jeg kun sige, at jeg egentlig beklager, det er nødvendigt at føre denne diskussion med hr. Voigt, for det er rigtigt, som udvalgets formand, hr. Gudme, gjorde opmærksom på, at i det daglige arbejde i retsudvalget har hr. Voigt virkelig tilført os en del viden, som vi måske manglede. Derfor er det trist, at vi her til slut skal have de overdrivelser, som hr. Voigt jo har gjort sig skyldig i både i debatten og i bemærkningerne til dette store lovforslag. Men vi har jo desværre før set, at den herre har mistet kontrollen over sig selv, også i forbindelse med at opfordre til lovbrud. Det håber jeg ikke sker her.

Det er måske knap nok fremgået, at vi vil stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen. Det vil vi.

Gudme (RV):

Hr. Glistrup bebrejdede mig mit indlæg om hr. Voigt før og spurgte direkte, om jeg ville hævde, at hr. Voigt havde ladet sig bestemme af usaglige motiver, når han nu tog den stilling, som han tager ved lovforslagets tredje behandling. Jeg har ikke påstået det, og jeg vil ikke påstå det. Jeg ved ikke, om hr. Voigt har ladet sig bestemme af usaglige motiver, men jeg ved, at når hr. Voigt foretager den sammenblanding af saglighed, politik og agitation, som vi ser de forskellige steder, hvor han har ytret sig, og først og fremmest i den udsendelse til motorcykel- og knallertforhandlere, som jeg citerede før, udsætter han sig for en alvorlig risiko for, at vi andre i hvert fald ikke er i stand til at afgøre, om det er sagligheden, politikken eller agitationen, der er bestemmende for hr. Voigt. Jeg vil tilføje — og det er måske værre — at jo længere hr. Voigt fortsætter på den måde, des mere udsætter han sig også for den alvorlige risiko, at han til sidst heller ikke selv ved, om det er sagligheden, agitationen eller politikken, der er bestemmende for hans standpunkter.

Kurt Brauer (SF):

Vedrørende vores ændringsforslag om en promillegrænse på 0 kan jeg takke de talere, som ikke udtrykkeligt, som hr. Kaj Hansen gjorde det, lovede at tage mit forslag alvorligt, for hr. Kaj Hansen var vel nok den, der efter at have lovet at være alvorlig tog mindst seriøst fat på sagen. Det forekommer mig heller ikke, at hr. Wilhelm rigtig ville i debat med mig om de synspunkter, som jeg faktisk har. Det er, ligesom om man tildigter mig nogle synspunkter, hvorpå man giver sig til at argumentere imod dem. Derfor skal jeg prøve at gennemgå betænkningen sammen med hr. Kaj Hansen og de øvrige, der måtte tvivle på seriositeten og på alvoren bag dette forslag.

Der står faktisk i betænkningen, at vi ved adskillige lejligheder har vendt os imod denne krænkelse af den frie bevisførelse. Her er vi ikke enige med hr. Kaj Hansen og heller ikke med det store folketingsflertal, som er tilhængere af promillegrænser, men der står faktisk i dette betænkningensbidrag, som vi har indgivet, at efter at vi har konstateret, at vi er uenige med det meget store folketingsflertal, idet der er et stort flertal,